

[K. Axel Nielsen.]

han, der øjensynlig har hørt til de fredelige demonstranter, forklarede sagens rette sammenhæng.

Jeg overværede ikke den demonstration, der har givet anledning til forespørgslen, men hverken presse, radio eller fjernsyn har beskyldt politiet for, at det startede voldsomhederne. Voldsomhederne begyndte efter de foreliggende oplysninger med, at der blev kastet sten, flasker osv. mod ambassaden og mod politiet, ligesom der blev etableret sit-downstrejke på gaden foran ambassaden for at stoppe færdslen og lægge politiets bevægelser hindringer i vejen. Efter min opfattelse kan det ikke bebrejdes politiet, at det i en sådan situation trækker stavene. Desværre kunne det ikke forhindres, at der blev forøvet hærværk på ambassaden for et beløb på ca. 40.000 kr., som staten, og det vil sige skatteyderne, skal betale.

Man skulle måske tro, at arrangørerne af en sådan demonstration godt vidste på forhånd, at der ville opstå voldsomheder med rudeknusning og sammenstød med politiet, men det behøver ikke at være tilfældet, i hvert tilfælde ikke for alle arrangørernes vedkommende. Man kan vel dårligt forestille sig, at arrangørerne af en i sit oplæg fredelig demonstration imod voldsanvendelse i Vietnam og andre steder vil bruge vold for at understrege deres synspunkter. Jeg har ingen personlig erfaring for, hvorledes demonstrationer bestemmes, planlægges og udføres, men meget taler for, at der blandt igangsætterne er personer, hvis hovedformål med en demonstration netop er at fremkalde sammenstød med politiet for at svække den anseelse og respekt, der heldigvis normalt står om dansk politi, og, som jeg sagde før, vel i virkeligheden mere for at nedbryde respekten for det i nogles øjne statiske samfunds autoriteter. Man kan for politiets skyld beklage, at det over for demonstranterne repræsenterer det samfund, som der demonstreres imod, og dermed bliver genstand for mange fredelige og hæderlige folks vrede. Det kan vel ikke være anderledes; det er nu engang politiets lod at forsvare samfundets yderste skanse.

Men da der nu er en anledning dertil, vil jeg gerne herfra rette en appel til demonstranterne: tænk på, at der er et menneske inden i uniformen, et menneske, som er

udvalgt og uddannet specielt til det hverv, han udfører for samfundet. Og én appel til, specielt rettet til dem, der ønsker at være med til at arrangere en fredelig demonstration: se medarrangørerne an, vær sikker på, at der ikke blandt dem er professionelle uro-stiftere.

Endvidere: så længe politiet handler inden for den instruks, der gælder for dets optræden, handler det på samfundets vegne. Det betyder, at det i sidste instans er samfundets øverste instanser, regering og folketting, der har ansvaret for politiets handle-måde. Justitsministeren har i besvarelse af et spørgsmål fra fru Lene Christensen her i folkettingen den 2. maj i år oplyst indholdet af den instruks af 30. januar 1933, der gælder for anvendelsen af stavene. Jeg nærer ingen betænkeligheder, sådan som hr. Poul Dam, ved datoen den 30. januar 1933, i denne forbindelse. Siger datoen mig noget, er det blot det, at instruksen kan være givet netop dengang, fordi vi her ikke ville hjælpe de kræfter til magten, som syd for os bl. a. ved voldelige demonstrationers hjælp havde modarbejdet de demokratiske kræfter. Altså, selv om instruksens nu er 35 år gammel, kan jeg ikke se, at der er grund til at ændre den. Jeg ved, som det også nu blev bekræftet af justitsministeren, at denne instruks indtræder på politiskolen, således at de enkelte politibetjente skal vide, hvornår de må bruge stavene, og hvordan de må bruge dem. For at befri politiet for mistanke om, at de holder hånden over hinanden, og naturligvis også for at sikre befolkningen en fair behandling vil det være rigtigt at få etableret en orden, så klager over politiet ikke behandles af politiet.

Nu hører jeg af den oplysning, justitsministeren har givet, at man kan vente en betænkning fra det udvalg, der er nedsat til at undersøge dette spørgsmål, i løbet af sommeren, og jeg glæder mig til at se resultatet, når vi mødes igen i folkettingen i oktober.

I øvrigt skal jeg kun gøre den bemærkning, at den dagsorden, som hr. Poul Dam har foreslået, kan jeg tilslutte mig. Socialdemokratiet vil stemme for den.

Poul Schlüter: Jeg vil gerne indlede med at takke justitsministeren for den redegørelse, han nu har givet her i tinget, og som